Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

Рік видання 3-й

№ 21 (68)

23 грудня 1958 року ВІВТОРОК

Ціна 15 коп.

ЩОБ ЖУРНАЛ БУВ ЩЕ ЗМІСТОВНІШИМ

З ініціативи кафедри української літератури, громадських організацій та деканату мовно-літературного факультету 17 грудня в нашому інституті відбулася читацька конференція, присвячена обговоренню літературно-художнього і громадсько-політичного журналу Спілки письменників України «Вітчизна» за 1958 рік. Конференція викликала значний інтерес у інститутської громадськості: актовий зал заповнили студенти, аспіранти, лаборанти, викладачі не тільки мовно-літературного, а й інших факультетів.

Після того, як головний редактор Василь Козаченко познайомив присутніх з членами редакції і письменниками-авторами та розповів про історію журналу, його плани на наступний 1959 рік, головуючий на конференції завідуючий кафедрою української літератури проф. П. К. Волинський надає слово читачам. Один за одним піднімаються на трибуну студенти, аспіранти, викладачі, які, оцінюючи окремі твори, надруковані в журналі, висловлюють свої зауваження про журнал в цілому, вносять свої пропозиції. Бажання бачити «Вітчизну» найкращим журналом, справжньою трибуною українських літераторів проймало виступи всіх промовців.

Так, аспірантки О. Манченко і К. Хрипко, розглядаючи нові твори Вадима Собка і Юрія Збанацького, звернули увагу письменників на необхідність більш глибокого розкриття психології персонажів, на вмотивування їх дій і вчинків. Виступи студентів В. Татаєва, В. Шара-, В. Яременка, присвячені аналізові поетичних творів, нарисів, «Нашого блокноту», поєднуються з побажаннями бачити кожну книжку журналу всебічно бездоганною. Виступ аспірантки Г. Гайдай був пройнятий справжньою тривогою за стан сучасної української драматургії, що згубно відбивається й на репертуарі драматичних театрів. Аспірант П. Орлик, докладно зупинившись на поемах А. Турчинської, Петра Дорошка і Василя Швеця, відзначив потребу більшого наближення письменників до життя, порадив редакції уважніше опрацьовувати матеріали, які поступають до друку. Чехословацький студент Ян Приганц, що вивчає в нашому інституті українську мову й літературу, висловив побажання читати твори українських письменників Пряшівщини на сторінках «Вітчизни». Викладач кафедри української літератури П. Хропко зробив огляд відділів критики і бібліографії.

На численні запитання й побажання читачів відповів В. Козаченко. Потім з читанням своїх нових творів виступили письменники і поети: Олекса Гуреїв, Василь Швець, Микола Гірник, Валентина Ткаченко, Юрій Збанацький, Захар Гончарук, а також болгарський поет Іван Давидков.

На конференції були присутні працівники редакції журналу Володимир П'янов, Дмитро Гринько, Іван Дзюба, Павло Загребельний. Всі присутні — і письменники, і поети, і читачі — прийшли до єдиної думки, що подібні зустрічі повинні відбуватися частіше.

К. БЕЗСМЕРТНЕНКО.

Студентський музичний лекторій

Однією з важливих форм пропаганди музичного мистецтва є музичні лекторії.

Випускники факультету мови і літератури, де читаються музичні дисципліни, повинні всебічно бути підготовленими до лекційної роботи. Адже в майбутньому вони будуть не тільки вчителями співів, а й пропагандистами музичного мистецтва — народної творчості, класичної і радянської музики.

Наші випускники проводитимуть лекції-концерти на різноманітні теми (жанри і форми творів музичного мистецтва, історія російської і української народної пісні, творчість видатних композиторів нашої Вітчизни і зарубіжних країн тощо).

Кафедра музики приділяє багато уваги лекційній практиці студентів. Перші музичні лекторії було організовано ще в минулому році. У стінах інституту, а також в школах Подільського, Києво-Святошинського та Сталінського районів студентами прочитано ряд лекцій — «Горький і музика», «Улюблені музичні твори В. І. Леніна», «Дитячий альбом Чайковського», «Пори року» Чайковського, «Римський-Корсаков», «Бородін», «Лисенко», «Гулак-Артемовський», «Шопен», «Гріг» та інші. Лекції супроводжувались музичними ілюстраціями.

У цьому навчальному році обсяг роботи музичного лекторію значно розширився. Якщо у минулому році в лекторії брали участь переважно студенти IV курсу російського відділу, то зараз до лекційної практики залучені і студенти українського відділу.

Значну увагу приділено організації музичних лекторіїв у школах області. Більше двадцяти студентів рекомендовані в обласне відділення Товариства для розповсюдження політичних і наукових знань. Середніх — 12 студентів II курсу російського відділу. Студенти V курсу Л. Греков, А. Толочко, С. Жилко рекомендовані кафедрою в республіканське відділення Товариства.

О. ЩЕРБАКОВА.

Контролювати систематично

Велике значення в тезах ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про перебудову вищої і середньої школи надається заочній освіті, і це цілком правильно.

Практикою доведено, що хороший вчитель, як правило, — сумлінний студент. Пояснюється це правильним сполученням навчання з роботою, тісним зв'язком з учнівським колективом, вмілим використанням набутих у вузі навичок і знань у своїй педагогічній роботі.

Та, на жаль, далеко не про всіх студентів-заочників можна так сказати. Є ще багато й таких, які приїжджають на сесію або на консультпункт, ніби на відбуття якоїсь примусової роботи. Такі студенти не вчаться, а відсиджують, не складають екзамени, а «перелазять» з курсу на курс.

У зв'язку з наближенням зимової екзаменаційної сесії на заочному відділі кафедра російської літератури вирішила перевірити підготовку студентів мовно-літературного факультету (російського відділу) до сесії.

Що ж виявила ця перевірка? Студенти IV курсу в кінці бесіди самі змушені були визнати, що знання їх залишають бажати багато кращого, що підготовкою до сесії вони займаються несистематично. Про те ж саме свідчили і їх відповіді на поставлені питання.

На III курсі цього ж відділу російську літературу студенти складали достроково. І тут наслідки далеко невтішні. У багатьох відповідях відчувалася відсутність систематичної, грунтовної підготовки. Невміння проаналізувати художній твір, незнання художніх текстів, критичної літератури — ось основні недоліки відповідей.

Надалі кафедра російської літератури вирішила подібні перевірки проводити не тільки перед сесією, а й на протязі всього міжсесійного періоду.

На нашу думку, така форма допомоги і контролю дасть можливість підвищити рівень знань студентів-заочників як того вимагають тези ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР.

Ю. ПИЛЬНИЙ.

Підсумки підведено

З 13-го по 18 грудня в нашому інституті проходили фестивальні вечори, присвячені XXI з'їздові КПРС. Цікаву й змістовну самодіяльність продемонстрували студенти мовно-літературного, педагогічного та фізико-математичного факультетів.

У програму фестивалю входило також проведення конкурсу на кращу постановку громадськокорисної роботи, художнє оформлення актового залу, фестивальну емблему тощо.

Вже підведено підсумки конкурсів. Перше місце присуджено мовно-літературному факультету, на другому місці — фізико-математичний факультет, на третьому — педагогічний факультет.

Гості залишилися задоволеними

Столицю України нещодавно відвідала делегація англійських студентів — майбутніх учителів. Побували вони і в нашому інституті.

Цими днями на ім'я директора інституту надійшли листи від керівників груп цієї делегації. Вони висловлюють свою подяку за увагу і турботу, якими їх було оточено в нашому інституті, діляться враженнями від знайомства з містом-красунем, висловлюють думки відносно системи народної освіти в нашій країні.

«Ми сердечно зворушені тим прийомом, який ми зустріли у вашій країні»,— читаємо ми в листі Мюрина Адама.

«Я пишу Вам від імені всієї групи англійських студентів, що відвідали Ваш інститут,— читаємо ми далі в листі керівника однієї з груп.— Нам дуже хочеться подякувати Вам за все, що Ви для нас зробили. В Києві ми почували себе, як удома. Ми високо оцінили Ваші турботи...».

З теплим, щирим листом звернувся до нас Гордон Б. Хесс.

«Наше перебування в Радянському Союзі закінчується, і я від імені першої групи студентів, які відвідали Київ, хочу висловити нашу подяку особисто Вам і всьому колективу вашого інституту за виявлену гостинність. Коли ми приїхали, нас тепло зустріли, і така хороша, доброзичлива обстановка оточувала нас на протязі всього візиту. Справді велике враження склала на нас дружелюбність всього радянського народу і українського зокрема. Ми знайшли чимало друзів і нам дуже жаль було покидати Україну.

Ми звернули увагу на індивідуальність Ваших республік. Надзвичайно цікаво було познайомитися з українською культурою, її особливостями, з народними танцями і піснями...

Ми вдячні за те, що нам надали можливість відвідати школи та інші навчально-виховні заклади... Як учителі, ми завжди будемо цікавитись радянською системою освіти і намагатися глибше вивчити її. Ми сподіваємося зробити це при допомозі друзів, яких ми знайшли.

Ми завжди будемо високо цінити наші враження про Україну та її щасливий і дружелюбний народ».

Науковий гурток історії КПРС

У нашому інституті народився новий науковий студентський гурток — з історії КПРС. В гуртку — 14 студентів. Інтерес до роботи у кожного з них — величезний.

На першому організаційному засіданні було вирішено працювати над темою «Комсомол — вірний помічник КПРС у будівництві комунізму». Окремі проблеми цієї спільної теми гуртківцями вже взято для розробки. Так, наприклад, С. Лінник підготує доповідь на тему: «ЛКСМ у Великій Вітчизняній війні», В. Велівченко — «З історії комсомольської організації нашого інституту», Л. Недбайло — «Комсомольці України на будові шахт і домен», С. Мозгов — «Допомога комсомольців школі», Т. Добросовісна — «Образ комсомольця в українській художній літературі» та інші.

Негативно відбиваються на роботі гуртка позапланові заняття студентів у день роботи гуртка (співи, фізкультура тощо). Щоб уникнути цього, необхідно суворо дотримуватись інститутського календаря роботи.

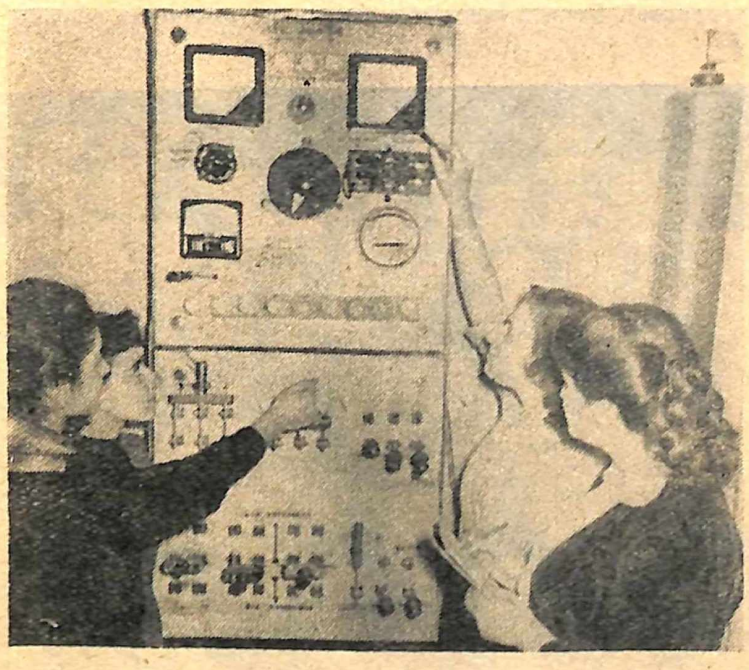

Тези ЦК КПРС «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні» все ширше втілюються в життя.

На фото: п'ятикурсниці фізико-математичного факультету **Л. Вільчинська, А. Джоденчук, Л. Рикичинська** і **Н. Слічна** вивчають розподільний щит шкільного фізкабінету.

ВИ ДЗВЕНІТЬ, МОЛОДІ ГОЛОСИ ЛЕГКОКРИЛІ!..

★

Вечір пройшов цікаво

З великим захопленням студенти педагогічного факультету готувалися до фестивального вечора, присвяченого XXI з'їзду КПРС. Скільки було хвилювань, радості!..

І ось ми в залі. У всіх — збуджений, святковий настрій. Піснею про славного вождя великого Леніна відкривається вечір. Майстерно хором були виконані пісні про Дніпро та «Їхав козак за Дунай». Вдалим був задум пісні «Пой, молодежь», у виконанні якої взяли участь всі присутні на вечорі.

Дуже сподобалися глядачам хоровод студенток І курсу відділу спецпедагогіки, пісня «Грушица» у виконанні третьокурсниць, пісня з кінофільму «Дело было в Пенькове» у виконанні Г. Отрошко і В. Гасиняк та інші. Талановито прочитала сатиричний вірш «А Жоржик ріс...» студентка II курсу дошкільного відділу Л. Гиренко.

Якщо ви були присутні на вечорі, то, мабуть, пам'ятаєте, як вас раптово було перенесено далеко в майбутнє — це Люда Чернякова і Тамара Стрельник прочитали «Фантастичний фейлетон» Хазіна. Палкими оплесками були нагороджені М. Зеленівська та Т. Стрельник, які виконали частушки із студентського життя. Вони ж і автори їх. Добре були підготовлені танці, виконані танцювальним колективом нашого факультету. Багато здорового сміху викликав у глядачів наш конферансьє Ігор Толстихін.

Були на вечорі і не зовсім вдалі номери. До них належать пісня «Плетись, віночок» у виконанні хороводу І курсу та ін.

В цілому ж вечір пройшов цікаво і залишив хороше враження у глядачів.

В. ПАРІЙ.

НЕЩОДАВНО в нашому інституті проходили фестивальні вечори, присвячені XXI з'їздові КПРС. Численні учасники художньої самодіяльності мовно-літературного, фізико-математичного і педагогічного факультетів демонстрували свою майстерність.

З широкою різноманітною програмою виступив мовно-літературний факультет. В його програмі — сольні, музичні, хорові та спортивні номери, уривки з п'єс, виступи декламаторів. Жюрі конкурсу недаремно присудило мовно-літературному факультетові І місце.

На нижньому знімку ви бачите зведений хор І—III-х курсів російського відділу мовно-літературного факультету. Святковий вечір відкрили саме вони, оці дівчата в білих святкових сукнях. У їх виконанні чарівно звучали пісні: «Родина моя», «Журавлі», «Полька» Рахманінова.

Великим успіхом користувався виступ секстету IV курсу українського відділу в складі А. Лиходій, Л. Фалинської, Р. Голик, Р. Мазур, М. Неводничої, А. Кремпової. Вони з почуттям виконали українські, чеські, польські, російські пісні, а також пісні з кінофільмів. Акомпанував їм на баяні Ярослав Міндак.

Бурхливими оплесками нагородили глядачі виступи А. Конака і Г. Чендєвої. Вони талановито виконали український «Козачок», молдавські, румунські, польські танці. На фото в півколі А. Конак і Г. Чендєва виконують молдавський танець.

На третьому знімку ви бачите учасників секстету бандуристів. Всім сподобалися в їх виконанні українські і російські народні пісні.

Вдало виступив танцювальний колектив українського відділу. На фото в четвертому півколі учасниці художньої самодіяльності виконують фестивальну «Польку».

У фестивальному вечорі взяли участь і наші спортсмени. Їх виступи відзначалися високою технікою і досконалістю. На знімку (справа) А. Іванова виконує вправи з художньої гімнастики. На фото в центрі ви бачите дівчат в українських національних костюмах. Це квінтет І—II курсів українського відділу, який проникливо, з великим почуттям виконав декілька українських пісень.

Діафільми в роботі з дошкільниками

У виховній роботі з дошкільниками, яка ведеться в дитячих садках, значна роль належить літературі і мистецтву.

Завдяки особливостям дитячого сприймання, художні образи мають на дітей величезний вплив.

Одним із цінних засобів виховання є діафільми. В них, як відомо, художнє слово поєднується з яскравою ілюстрацією — зоровим образом — і послідовно розкривається сюжет твору.

Використання діафільмів збагачує мову і мислення дітей конкретними уявленнями, словами, сприяє розвитку їх творчих здібностей. Для дітей дошкільного віку випущено багато діафільмів, різноманітних за тематикою і жанрами: народні казки (російські та інших братніх народів), вірші, оповідання класиків і сучасних письменників.

Слід зауважити, що діафільм стає цінним засобом у вихованні тільки при правильному і продуманому його використанні. Підбираючи діафільми для тієї або іншої групи (віку), треба керуватися вимогами програм.

Вихователь мусить старанно готуватися до заняття. Неодмінним у підготовці є перегляд діафільму на екрані самим вихователем, щоб зрозуміти його ідею, виділити головне, на що потрібно буде звернути увагу дітей для формування у них правильного розуміння тих чи інших понять або предметів.

На основі вивчення фільму вихователь зможе визначити зміст вступної бесіди та необхідної словарної роботи з дітьми.

Якщо з тим або іншим діафільмом дітей знайомлять вперше, то вихователь обов'язково супроводжує демонстрування кадрів виразним читанням тексту. Читаючи текст, вихователь повинен уміти знайти потрібні голосові інтонації, які б з більшою силою підкреслювали характер дійових персонажів твору чи оповідання. Зрозуміло, що досягти такого виразного читання можна тільки старанною підготовкою і тренуванням.

Враховуючи те, як легко збуджується нервова система дітей, треба обережно відноситись до дозування екранного матеріалу. Протягом одного заняття не слід показувати більше одного діафільму. Періодичність занять з використанням діафільмів для старшої і середньої групи можна рекомендувати не частіше одного разу в 7—10 днів, для молодшої групи — один раз у два тижні.

Використання екранних засобів можна пов'язати з цілим рядом цікавих форм виховної роботи. Так, наприклад, до початку заняття з діафільмом вихователь може провести з дошкільниками гру «в кіно». Для цього обладнується «каса», де «продаються» квитки. З групи виділяються «контролери», які чергують біля вхідних дверей «залу глядачів» і стежать за порядком заповнення місць. «Придбавши» квиток у касі, кожний глядач повинен знайти і зайняти своє місце, яке вказано на квиткові. Квитками можуть бути розрізні картинки. Такі самі картинки прикріплюються до спинки стільців. Якщо ж хтось із глядачів не може знайти своє місце, йому допомагають «контролери».

Гра проходить успішно, якщо діти-глядачі, «контролери» і «касири» до цього підготовлені, а приміщення відповідно обладнане.

Завчасно готуючи кімнату до заняття, треба затемнити вікна, встановити апарат (фільмоскоп), екран і стільці. Стільці встановлюються рядами по 5—6 в одному. Віддаль від екрана до першого ряду стільців мусить бути не меншою, як 3—4 метри, інакше для дітей перших рядів зображення на екрані здаватиметься нечітким. Відстань між спинками стільців повинна бути не меншою, як 90 см. Якщо в приміщенні немає електричної розетки, то проектор можна підключити до сітки струму через комбінований патрон, що загвинчується замість освітлювальної лампи. Встановлюючи апарат (фільмоскоп) у приміщенні для занять, треба подбати, щоб не було вільного доступу дітей, як до самого апарата, так і до електричних провідників. Коли діти зайняли свої місця, вихователь розпочинає заняття вступною бесідою.

Демонструючи діафільм, не слід поспішати із зміною кадриків: треба, щоб діти змогли добре розглянути кожну картинку. В окремих місцях діти вголос висловлюють своє захоплення. Це не вважається порушенням нормальної роботи, і вихователь у таких випадках не поспішає стримувати дітей, якщо реакція їх не виходить за допустимі межі.

Вихователь, як правило, знаходиться біля екрана з указкою в руках, якою він звертає увагу дітей на ті чи інші об'єкти. Демонстратором мусить бути інший вихователь, а в старшій групі демонстратори можуть бути підготовлені з числа вихованців.

Після демонстрації діафільму, включається повне освітлення, і вихователь робить коротенький підсумок. Робота над даним діафільмом одним заняттям повністю не вичерпується. На наступних заняттях вихователь може вдатися до інших видів роботи, зв'язаної з переглянутим фільмом. Можуть проводитись заняття з розвитку мови: переказ змісту фільму, переказ фільму-казки за ролями, інсценування, а також малювання, ліпка на теми фільму тощо.

Кафедра навчального кіно нашого інституту має великий фонд діафільмів і діапозитивів, призначених для використання в роботі з дошкільниками. Студенти-практиканти завжди можуть одержати відповідні консультації з питань використання екранних засобів, одержати апаратуру і діафільми для використання їх у дитячих садках під час педагогічної практики.

Д. ЛЯШЕНКО,
викладач кафедри навчального кіно.

Мічені атоми на службі зв'язку

Згідно семирічного плану розвитку народного господарства нашої країни, який буде затверджено на XXI з'їзді КПРС, протяжність телефонних кабелів зв'язку повинна збільшитися в два рази. Це означає, що десятки тисяч кілометрів підземного кабеля опережуть територію наших республік в усіх напрямках.

Зі збільшенням кількості кабельних ліній значно поліпшиться міжміський телефонний зв'язок, причому в декілька разів зросте число одночасних розмов, телеграфних повідомлень, а також з'явиться можливість організувати обмін телевізійними передачами як між віддаленими містами, так і між різними країнами. Уже в наступному році кияни зможуть дивитися телепередачі з Москви і Ленінграда.

Розширенню міжміського зв'язку сприяє використання найбільш досконалих так званих коаксіальних кабельних ліній та встановлення багатоканальних приймально-передавальних устроїв. Коаксіальний кабель становить собою таку конструкцію, в якій одним провідником є коаксіал (мідна трубка), а другим — мідна жила, підвішана на пластмасових шайбах у центрі коаксіала. Ці два провідники разом складають пару, по якій в обох напрямках у діапазоні від 60 до 1000 кілогерц одночасно може здійснюватися до двох тисяч телефонних розмов.

Таких пар у колоксіальних кабелях різноманітних марок буває різна кількість — дві, чотири й більше. Крім того, в кабелі є ще мідні жили (пари) для службового зв'язку та дистанційного живлення підсилювальних устроїв і автоматичного контролю роботи й телеуправління апаратурою.

Всі пари щільно упаковані й укладені в свинцеву оболонку товщиною до трьох міліметрів. Найменше проникнення вологи через оболонку в середину кабеля знижує ізоляцію між жилами і може взагалі припинити зв'язок.

Пошкодження оболонки на трасі телефонних кабелів фіксуються манометрами або спеціальними електросигналізаторами тому, що кабель постійно знаходиться під надмірним тиском сухого азоту або повітря. В тому місці, де з'явився витік газу, швидко падає тиск. У зв'язку з тим, що оболонка кабеля щільно заповнена жилами та коаксіалами, опір газовому потоку в середині кабеля дуже великий і нові порції газу до місця витіку поступають дуже повільно. Може наступити такий момент, коли остаточний тиск у кабелі стане меншим від тиску стовпа води над кабелем. Тоді грунтова вода починає просочуватися в кабель. Він «замокає» і порушуються всі телефонні зв'язки.

Але ж перерва зв'язку недопустима навіть на декілька хвилин, а тому при з'явленні сигналу про зниження тиску в кабелі спеціальні аварійні бригади робочих, техніків, інженерів починають шукати місце пошкодження свинцевої оболонки кабеля.

Довгий час користувалися розрахунковими або манометричними методами, що давали приблизне визначення місця пошкодження оболонки з точністю 100 метрів. Тому можна було бачити, як відкопують сотні метрів кабеля і по бульбашках повітря шукають пошкодження оболонки кабеля при зануренні його у воду. Робота ця мало продуктивна, надзвичайно незручна, особливо в непогоду, і вимагає великих затрат людської праці. Ніякі електричні чи радіолокаційні методи в цьому випадку непридатні.

І ось на допомогу прийшов мічений атом. Якщо в кабель у районі пошкодження ввести незначну кількість (0,05—10 куб. мм) міченого газу із загальною радіоактивністю 2—10 мілікюрі, то він разом з повітрям просочиться через пошкоджену оболонку кабеля в грунт, а через деякий час проникне на поверхню грунту. По трасі проходить зв'язківець із спеціальним приладом — радіометром, що легко виявляє випромінювання радіоактивного газу.

Для цієї мети застосовуються інертні гази, що мають низький коефіцієнт дифузії, радіоактивний ізотоп брому-82 у вигляді бромистого метилу. Ці радіоактивні речовини мають короткий період напіврозпаду, а тому за короткий час кабель і апаратура цілком очищаються від радіоактивного забруднення. Таким чином, робота із зазначеними радіоактивними речовинами не загрозлива для обслуговуючого персоналу.

Використання мічених атомів для перевірки герметичності оболонки кабелів зв'язку вирішило складне завдання підвищення продуктивності цієї роботи, економічно здешевило її та поліпшило міжміські телефонні зв'язки.

Т. АБРАМОВА,
кандидат технічних наук.

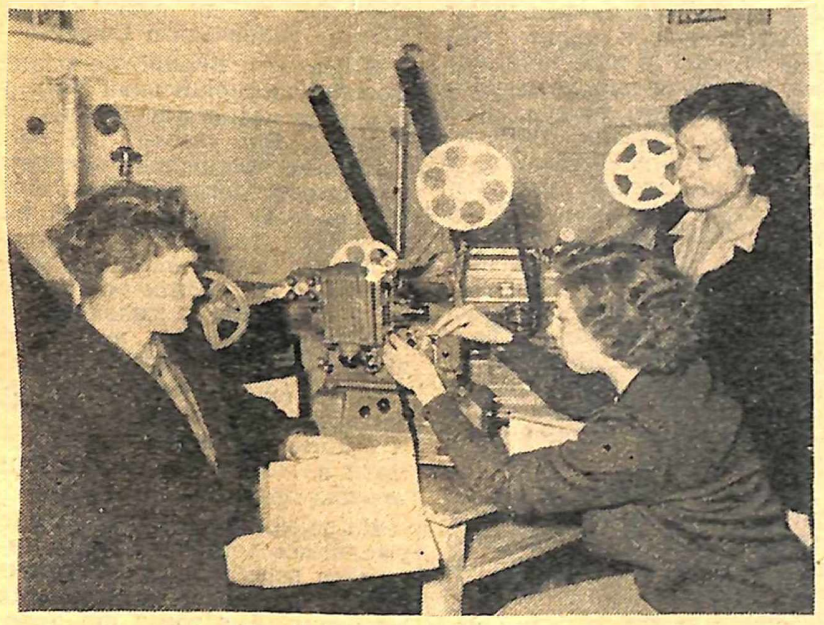

Третьокурсники фізико-математичного факультету (2 група фізиків) **Г. Дубовецький, А. Лістовнича** і **Л. Куліш** вивчають будову нового кіноапарата «Школьник».

ПІДГОТОВКА ВИХОВАТЕЛЯ

Основним завданням радянської школи є зараз забезпечення тісного зв'язку навчання з життям, підготовка молоді до суспільнокорисної праці.

У допоміжних школах, які в переважній більшості є школами-інтернатами, це завдання досягається двома шляхами: шляхом організації професійної підготовки учнів у шкільних навчальних і навчально-виробничих майстернях та шляхом організації трудового виховання дітей в інтернаті у позаурочний час.

Особливої ваги набуває організація трудового виховання дітей в інтернаті у зв'язку з переходом шкіл на самообслуговування. Цю роботу проводить вихователь. Він повинен також уміти організувати в групі навчальну роботу, дозвілля дітей, гурткову роботу, самодіяльність тощо. Все це вимагає від вихователя відповідних умінь і навичок, а також відповідної підготовки.

Поряд з цим, вихователь допоміжної школи повинен добре знати особливості розвитку учнів допоміжної школи, щоб правильно організувати навчально-виховну роботу і трудову підготовку учнів. Отже, в інтернаті цієї школи повинні працювати кваліфіковані педагоги-дефектологи.

Дефектологічний відділ педагогічного факультету нашого інституту готує педагогів-дефектологів. Проте підготовці вихователя даної школи ще приділяється недостатня увага. Життя показало, що більшість наших випускників починають свій шлях педагога-дефектолога саме з роботи вихователя. Не маючи належної підготовки, вони зустрічаються з труднощами, які їм не так легко подолати.

Вирішити дане питання можна шляхом збільшення годин активної практики студентів в інтернаті, щоб кожен з них на протязі тривалого часу міг попрацювати в інтернаті вихователем і згодом побачити наслідки своєї роботи. У зв'язку з цим необхідно звернути увагу і на трудову підготовку студентів. Крім того (для кращої підготовки до роботи в допоміжній школі), бажано, щоб кожний студент включився у шефську роботу в школах №№ 69, 161.

М. ХОРУЖА,
викладач кафедри спецпедагогіки.

В. Борцов, студент IV курсу педагогічного факультету, проводить урок з читання в 2 класі школи-інтернату № 161 м. Києва.

В. ВОЙТКО

У політичному відношенні США є буржуазною республікою. При владі поперемінно стоять дві великі політичні партії — республіканська і демократична. Обидві вони є партіями імперіалістичної буржуазії і виражають інтереси американського крупного капіталу. Буржуазні ідеологи Америки широко рекламують «принади» своєї двопартійної демократії. Однак така демократія є свободою для експлуатації і відсутністю свободи для трудящих. Американські виборці на чергових виборах поставлені перед дилемою: віддати голос за кандидата-демократа чи за кандидата-республіканця. Кожен з них відрізняється один від одного тільки по формі, а не по суті.

Обидві політичні партії у своїй боротьбі за пости в управлінні країною велику увагу приділяють залученню на свій бік молоді.

В кожній з двох партій існують так звані молодіжні клуби: клуб молодих демократів і клуб молодих республіканців.

Так, молодіжні клуби демократичної партії існують з 1932 р. Вони покликані збуджувати інтерес американських юнаків і дівчат до виборчої кампанії, залучати молодь на бік демократії. Демократи в своїх заявах говорять, що молодь підтримує їх партію. А республіканці, в свою чергу, говорять про те, що більшість молоді йде за ними. Однак, останнім часом багато молодих американців починають розуміти, що принципової різниці між політичними платформами обох партій немає. Щодо принципів зовнішньої політики, то навіть лідери обох цих партій визнають, що тут погляди обох партій співпадають. Так, під час перебування на посту президента Трумена (демократ) був створений Північно-Атлантичний агресивний союз, якому вірний і президент Ейзенхауер (республіканець). Доктрина Трумена і план Маршалла — це ті реакційні принципи, які поділяються обома партіями у справі насаджування американського гегемонізму, зневажання економічної і політичної незалежності інших держав і народів.

І якщо на недавніх часткових виборах до конгресу і на пости губернаторів виборці віддали перевагу кандидатам демократичної партії, то це лише тому, що вже дуже обридла їм теперішня діяльність Даллеса, який подібно цирковому еквілібристу балансує «на грані війни».

Зараз демократи виступають за більш розумну політичну лінію уряду США, але це може бути тільки тактичним кроком і матиме місце доти, доки вони знаходяться в опозиції.

Однак можна сказати, що демократична партія має більше шансів для перемоги на виборах президента в 1960 р. Зокрема, в її рядах є такі політичні діячі, як Є. Стівенсон, П. Батлер, сенатори Хемфрі, Грін, які користуються чималою популярністю у американців, і вони мають більше шансів виграти під час виборів урядові пости, ніж кандидати-республіканці. Але це справа самих американських виборців, кому вони віддадуть свої голоси. Пригадую, як у Сан-Франціско, республіканці хотіли втягнути у передвиборну кампанію і нас, радянських журналістів. На пост губернатора штату Каліфорнія претендував материй реакціонер-республіканець Ноуленд. Навіть права американська преса називала його «тінню Маккарті». Ноуленд хотів, щоб то не було зайняти пост губернатора Каліфорнії, розглядаючи його як місток до президентського крісла під час виборів 1960 року.

Напередодні виборів ми давали велику прес-конференцію для газет штату, представників радіо і телевізійних компаній. Один із кореспондентів (республіканець) запитав нас: «Як, по вашому, краще, якщо завтра на виборах переможуть республіканці, чи демократи?». Як пізніше виявилося, з нашої відповіді він хотів зробити сенсацію, вигідну для республіканської партії. Ми відповіли, що краще буде так, як вирішать самі американці, їм видніше, якій партії віддати перевагу. Двома днями пізніше республіканці, які зустрічалися з нами, з жалем констатували провал Ноуленда, а один із них, ніби жартома, зауважив, що деяка вина в цьому провалі є і наша. Якби, мовляв, ви сказали, що краще обирати республіканців, то схильна до сенсації американська публіка послухала б росіян і проголосувала б за республіканського кандидата — через повагу до вас.

У США чимало молодіжних організацій. Часто лідери їх говорять про свою незалежність від партій, але, як правило, кожна з цих організацій примикає до платформи однієї з буржуазних партій.

Досить численною серед студентів є Національна студентська асоціація (НСА). Вона об'єднує в своїх рядах понад 900 тисяч студентів із майже 350 коледжів і університетів. У статуті НСА говориться про те, що це позапартійна організація, але уже попереднє ознайомлення з її програмою показує, що вона знаходиться під сильним політичним впливом демократичної партії.

У так званому «Кредо студента» говориться, що американські студенти виступають за світ, в якому «всі люди є братами перед богом... світ, в якому повага до минулого не розглядається як реакція, а надія на майбутнє не називається революцією, де більшість живуть без страху і всі можуть надіятися».

Неважко бачити, що ці положення своєї «віри», американські студенти запозичили із наставлень демократів, де зокрема говориться, що демократична партія є «національною партією, яка відстоює інтереси всіх американців». Демократична партія, якщо вірити її ідеологам, бореться за «демократію без вульгаризації», за суспільство, де «повага до минулого не є реакцією, і надія на майбутнє не є революцією, де більшість не зазнає насильства, а меншість не знає страху і всі мають надію».

Лідери НСА говорять про незалежність цієї організації від політики держдепартаменту. Але це лише заяви. На ділі НСА є одним із знарядь впливу офіційної урядової політики на студентів. Характерним є такий факт: на своєму 10 конгресі в 1957 р. (НСА була створена в 1947 р. і з того часу її конгреси проходять кожного року) лідери американських студентів внесли в резолюцію питання про угорські події 1956 р. Там вони, бачте, поплакали над тим, що угорській і міжнародній реакції не вдалося здійснити фашистський переворот в Угорщині і засудили «радянську інтервенцію» щодо Угорщини. У цьому місці резолюції її автори не скупилися на вирази, вони говорили і про «комуністичний експансіонізм» і навіть «колоніалізм».

Але в тій же резолюції не знайшлося місця, щоб засудити підступні дії французького імперіалізму, який веде кровопролитну війну в Алжірі. Не були засуджені також підступні колоніалістські устремління англійського імперіалізму в Єгипті, Омані або провокаційні дії американських імперіалістів у Гватемалі, на Кубі чи в районі Тайваню. Це все подавалося, як прояв американської «демократії», вірності «союзницькому обов'язку» тощо.

У керівництві НСА є чимало людей, погляди яких дуже далекі від прогресивних. Досить сказати, що лідери НСА і досі не визнають Міжнародного союзу студентів, який об'єднує студентів соціалістичних країн і ряду країн «зони миру».

У 1958 р. НСА пішла на деяке зближення з радянськими студентськими організаціями лише під тиском студентської громадськості. А прагнення широких мас американських студентів розвивати контакти зі студентами СРСР велике. Часто до нас підходили американські студенти, ставили запитання, як одержати ту чи іншу книгу з СРСР, як налагодити листування з нашими студентами. Але найбільше було запитань про те, як поїхати вчитися до Радянського Союзу.

Якось у м. Берклі, де розміщений Каліфорнійський університет, до нас підійшов юнак з Іорданії. Він сказав, що його найбільше прагнення — вступити до Московського університету. Навіть мову російську він вивчав для того, що надіється здійснити своє бажання. Ми сказали, що обмін студентами — це справа державної ваги і здійснюється вона на основі міжурядових договорів.

— Але як бути мені, адже Іорданія не визнає уряду СРСР. Я б хотів приватним чином поїхати в Москву», — сказав іорданець.

На це ми відповіли, що в нас уже понад чотири десятиліття, як вузи перестали бути приватними, вони є здобутком усіх трудящих. А в тому, що правлячі кола Іорданії не бажають установлення нормальних відносин з СРСР, розумності дуже мало. Після цього студент-іорданець сам сказав, що він не сумнівається, що СРСР може існувати без визнання його іорданськими властями. Ми не могли не погодитися з цим.

Буржуазна американська пропаганда, особливо емігрантська преса, все робить для того, щоб замовчати успіхи нашої країни в розвитку економіки і культури. Вона всіляко прагне загасити в зародку прагнення чесних американців до вивчення нашої країни, до встановлення дружби з радянськими людьми. Але ці прагнення настільки великі, що ніщо не в змозі протистояти їм. Ідея мирного співіснування і дружби з радянськими народами пробиває собі дорогу через усі рогатки і перепони, які чинять імперіалістичні кола. Серед американців є багато наших щирих друзів. Хоч вони дотримуються інших філософських, релігійних і політичних переконань, ніж ми, однак спільним у нас є боротьба за мир, за краще майбутнє людства.

(Закінчення. Поч. див. у №№ 13, 14).

Наш календар

Джакомо Пуччіні

Вчора минуло 100 років з дня народження видатного італійського композитора Джакомо Пуччіні (1858 — 1924), автора всесвітньовідомих і улюблених опер: «Богема», «Чіо-Чіо-Сан», «Тоска», «Манон Леско» та ін.

Уродженець м. Лукка (Північна Італія), Пуччіні походив з роду музикантів-професіоналів: його батько, дід і прадід були композиторами. Закінчивши Міланську консерваторію, композитор більшу частину свого життя прожив у м. Мілані.

Творчість Пуччіні поряд з творчістю інших талановитих його сучасників — П. Масканьї, Р. Леонковалло — належить до музичного напряму, що має назву «верізм». Вибираючи сюжет... життя простих людей, ро... відаючи про глибокі люд... страждання, композитор п... нув втілити у своїх т... правду життя. Проте д... героїв Пуччіні показан... зв'язку з широким гр... ським фоном, автор не... не розкрити її соціальн... чини. Це і обумовило ... ність опер Пуччіні і ... знизило значення опер... жанру величних ідей. ... в операх композитора ... робить прекрасним ... твір мистецтва — відве... людяність і краса.

Неповторні мелодії П... ні ніколи не перестан... рувати кожного, хто ... і розуміє музику.

А. СПІВА...

КОРОТКО

З 15 грудня 1958 року по 15 січня 1959 року проводиться місячник по розповсюдженню книги. Комсомольська організація району, яка зразково проведе цей захід, нагороджуватиметься грошовою премією в сумі п'яти тисяч карбованців.

*

Закінчилися змагання на першість вузів міста з кульової стрільби. Команда нашого інституту у своїй г... зайняла перше місце. Пр... ві місця мають: тренер ... ди, заслужений майстер с... ту Г. Онисимов (з пісто... студент V курсу фізик... тематичного факульте... Староселець (з м/к гвинт... та студент IV курсу ... гічного факультету А. Ст... ченко (з м/к пістолета). П... можці нагороджені гр... тами.

28 грудня в Палаці ... культури будуть прове... міжфакультетські змаг... з плавання.

На практиці

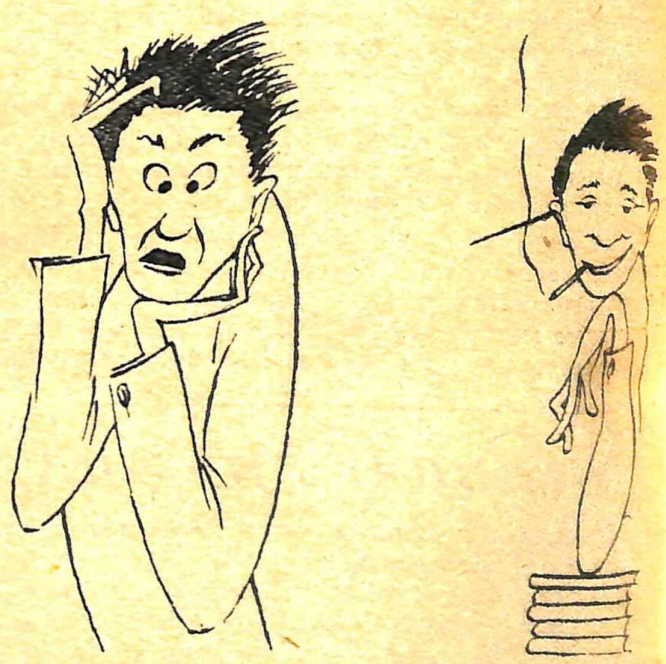

Практикант до 1-го уроку. Він же — після останн... уроку.

На заняттях математичного гуртка. Мал. Ю. Саєв...

БФ 23647. Адреса редакції: м. Київ, бульвар Шевченка, 22/24, тел. 5—21—21, дод. 43. Друк. КДПІ, Франка, 44. Зам. 1045. В. о. редактора І. Крук...